

[Finansministeren.]

mune i et begrænset omfang deltager i den risiko, der nu engang er forbundet med at investere.

Hvis en virksomhed er i stand til år for år at foretage betydelige investeringer, vil den udsættelse med indkomstbeskatningen, som de ekstraordinære afskrivninger giver anledning til i de første år, ganske vist blive udstrakt over så langt et tidsrum, at der næsten bliver tale om en permanent skattnedsættelse. I de fleste tilfælde vil dette dog forudsætte, at investeringerne er stigende fra år til år, og en permanent skattekredit har derfor til forudsætning, at virksomheden ud over selve skattekreditten selv binder stadig stigende beløb i nye investeringer.

Der er således ingen tvivl om, at de ekstraordinære afskrivninger i forbindelse med de forholdsvis høje beskatningsprocenter, der rammer den øverste del af indtægten, i høj grad tilskynder til at foretage investeringer.

Fra erhvervenes side har der været rettet den indvending mod de ekstraordinære afskrivningsregler, at de kun vedtages for et år ad gangen, og at dette gør det vanskeligt at disponere på længere sigt. Der har da også i afskrivningsudvalget været enighed om, at det er nødvendigt at gennemføre et permanent afskrivningssystem. Der har endvidere været enighed om, at dette system må udformes således, at der gives adgang til at foretage forholdsvis store afskrivninger i afskrivningsperiodens første år, og at skatteyderne inden for visse grænser skal have adgang til efter ønske at fordele afskrivningsbeløbene på de enkelte indkomstår. Samtidig har udvalget bestræbt sig for at forenkle det bestående afskrivningssystem med dets mange forskellige afskrivningssatser og dets meget komplicerede regler om den skattemæssige behandling af avance og tab. Samtlige medlemmer af udvalget — altså også erhvervenes repræsentanter — har tiltrådt, at der i forbindelse med et nyt afskrivningssystem må gennemføres nye regler, der bevirker, at hele avancen ved salg af maskiner, inventar og lignende driftsmidler samt skibe bliver inddraget under beskatning.

Efter forslaget til lov om skattefri afskrivninger falder de aktiver, der kan gøres

til genstand for afskrivning, i tre hovedgrupper. Den første hovedgruppe omfatter maskiner, inventar og lignende driftsmidler, den anden hovedgruppe omfatter skibe og den tredje bygninger.

Fælles for alle tre hovedgrupper er, at grundlaget for afskrivning som hidtil er den faktiske anskaffelsessum, og aktiver kan i princippet nedskrives fuldt ud. Den hidtidige regel om, at der kun kan nedskrives til scrapværdi, foreslås således afskaffet. Medens ekstraordinære afskrivninger kun kan foretages på aktiver, der er anskaffet som ny, gør det efter de nu foreslåede regler ikke nogen forskel, om det aktiv, der afskrives på, er anskaffet som nyt eller som brugt. Endvidere er forslagens regler ens for regnskabsførende og ikke-regnskabsførende skatteydere, ligesom afskrivningerne beregnes efter samme regler for produktionsvirksomheder og andre virksomheder.

De foreslåede bestemmelser om den skattemæssige behandling af fortjeneste eller tab ved salg af aktiver, der kan afskrives skattefrit, omfatter ikke alene egentlige salg, men også gaveoverdragelser. Endvidere sidestilles modtagne forsikrings- eller erstatningssummer med salgssummer.

Den første hovedgruppe af aktiver omfatter altså maskiner, inventar og lignende driftsmidler. En virksomhed skal fremtidig beregne afskrivningen under ét for alle aktiver i denne gruppe. Dog skal der foretages særskilt afskrivning på driftsmidler, der både benyttes privat og erhvervsmæssigt, f. eks. personautomobiler. Endvidere behøver driftsmidler med en levetid af under 3 år eller en anskaffelsespris på under 500 kr. ikke at indgå i de samlede afskrivninger, idet forslaget giver skatteyderne adgang til at fradrage udgifter til disse driftsmidler i købsåret.

Bortset fra de lige nævnte tilfælde skal afskrivningen foretages på saldoværdien. For det første år, hvor de nye regler anvendes, opgøres denne saldoværdi som anskaffelsessummen efter fradrag af afskrivninger, der er foretaget i de forudgående år. Hertil lægges udgifter til anskaffelser, der foretages i årets løb, medens beløb, der er indvundet ved salg af driftsmidler, fratrækkes. Årets afskrivningsbeløb beregnes med indtil 25 pct. af saldoværdien. Herefter